

Kiku Mistu

Poeta de la vida

"Mistu equival a llumí. En conseqüència, un Kiku Mistu és un Kiku que cada cop que es rasca el cap encén una idea lumínica, lúcida, brillant, lucífera, fulgent, luciferiana, fosforescent".

Pau Riba.

Úlimes Tendències de l'Art – Teresa Camps

Montse Jorba Valero – curs 2010 – 2011

Índex

1.	Introducció	1
2.	Aproximació al personatge	2 - 6
3.	Primera etapa: de 1980 a 1995	6 - 13
4.	Segona etapa: de 1995 a 2005	14 - 27
5.	Tercera etapa: de 2005 fins el moment present	28 - 36
6.	Equip	36 - 38
7.	Conclusions	39
8.	Bibliografia – webgrafia	40
9.	Annex	41 - 51

1. Introducció

El més complicat a l'hora de fer un treball sempre és escollir el tema. Hi vaig donant voltes i voltes i sovint tinc tantes possibilitats que em costa triar-ne una. Normalment em decanto per la opció que em permet tractar algun fet, objecte artístic o personatge que estigui connectat amb mi d'alguna manera.

Un cop decidit el tema, la resta anirà sorgint fluidament però arribarà un punt en que l'abundància d'informació que es pot trobar tant a les biblioteques com a la xarxa d'Internet, em torna a col·lapsar fins que ja no em queda més remei que seleccionar i extreure el que realment val la pena explicar.

Pel present treball he triat un personatge que d'alguna manera està relacionat amb una època de la meva vida. La relació no va ser amb ell sinó amb la seva família. Vam ser veïns durant un temps i el vincle va ser prou intens com per deixar una empremta que m'ha acompanyat sempre i ha fet que anés seguint el seu recorregut artístic.

Es tracta d'en Francesc Eudald Molina i López, conegut com *Kiku Mistu*, artista multi disciplinar que s'autoanomena "poeta de la vida, fanaler de la llum i vital explicador d'històries a la recerca d'un final que no sempre és feliç".

El vaig localitzar a través de Facebook i li vaig enviar un missatge que va respondre amb promptitud de manera molt amable, oferint-me tot tipus de facilitats i convidant-me a passar un dia a casa seva.

El resultat de tot plegat el presento a continuació i pretén fer una aproximació a aquest peculiar personatge i a les activitats artístiques que ha dut a terme durant la seva ja llarga trajectòria.

He d'afegir que per mi ha estat una experiència enriquidora que m'ha permès acostar-me a un món que no coneixia massa i que he trobat encisador. L'art pot manifestar-se de moltes maneres i és fonamental estar obert a disciplines que sovint són menystingudes pels crítics o pels que fan difusió de les diferents activitats artístiques que es duen a terme actualment.

2. Aproximació al personatge

Nascut a Terrassa el 1965, quant només té 3 anys la seva família es trasllada a Sant Pau de Seguries degut a la feina del pare. Aquesta etapa de la seva infantesa en que va estudiar en una escola de poble i va estar en contacte amb la natura, farà néixer en ell la passió per la natura, l'entorn rural i els animals.

Kiku amb la seva mare, Paquita López a Sant Pau de Seguries. Foto: CCIKM

Ja de petit és un nen molt creatiu que juga a circs i titellaires amb la complicitat de la seva mare que li construeix infinitat de titelles i guinyols. També descobreix la poesia de la ma del seu pare i de l'àvia materna, tots dos poetes de vocació, que l'inculquen l'amor per la literatura.

Als 12 anys se li desperta la vocació sacerdotal, alhora que una preocupació pel tema social, i ingressa al Seminari de Barcelona on estudiarà durant 10 anys. Els darrers anys funda un grup de joves JOMIS (Joves Missioners), que entre altres activitats impulsava un grup d'esplai per a nens i nenes "El Sifon Stereofonic" amb seu a Terrassa, Sant Esteve de Palau Tordera, i Gualba. Era l'any 1983 i es dedica a l'educació i l'acció social juvenil en el lleure.

La seva família torna a Terrassa i ell manifesta la seva vocació com a artista fent les primeres passes com a pallasso, adoptant el nom de *Kiku Mistu*. Junt amb l'Oscar Sala creen la companyia d'animació infantil *Xirripouxiclet* on inicia la seva carrera com a artista creador.

Entre 1985 i 1987 es dedica a la dansa i juntament amb Mikel Molina i José Sánchez "Xispa" funden el *Col·lectiu Hip-hop d'Espanya* que coordinarà els grups que aniran sorgint en el país.

Amb 26 anys crea el seu primer projecte de gran envergadura: el *Falómeno*, un falo de 40 metres d'alçada presentat pel festival Primavera Eròtica de la seva ciutat natal, Terrassa.

A partir d'aquí inicia una llarga carrera com a actor *performer* i artista dissenyador i durà a terme activitats tant diverses com un consultori radiofònic, un restaurant on l'art i la literatura tindran un paper preponderant, una discoteca, que de ben segur la seva generació no ha oblidat, les festes chillautistes itinerants, o la creació d'una col·lecció d'objectes reciclats procedents del mercat de vell dels Encants de Barcelona.

Cal destacar diferents projectes artístics i pedagògics amb suports d'entitats com la UNESCO, la ONCE, o empreses comercials com Coca-Cola o Chupa Chups.

El 1995 representa un punt d'inflexió en la seva carrera amb la creació del *Centre Cultural Imaginari Kiku Mistu*, inicialment a Terrassa però al cap de poc es traslladen a Barcelona on s'hi estaran fins el 1998.

Actualment, ell i la seva companyia estan preparant la seva última creació "*El Camí*", nova proposta del *Centre Cultural Imaginari Kiku Mistu* que recupera la figura arquetípica del Caminant, i ens proposa una caminada real on les instal·lacions artístiques (Land Art), els contes, la meditació, el silenci, la natura, els animals i el propi camí seran els seus acompanyants.

Des de 1991 està unit sentimentalment i professionalment a Amai Vecino amb qui ha viscut en diferents indrets de la geografia catalana, gairebé sempre al camp, tret d'una curta estada a Barcelona ciutat. Des de una casa de camp a la muntanya de Montserrat, una altra a Castell de Segeró, Girona, o una nova casa a Abrera, Barcelona.

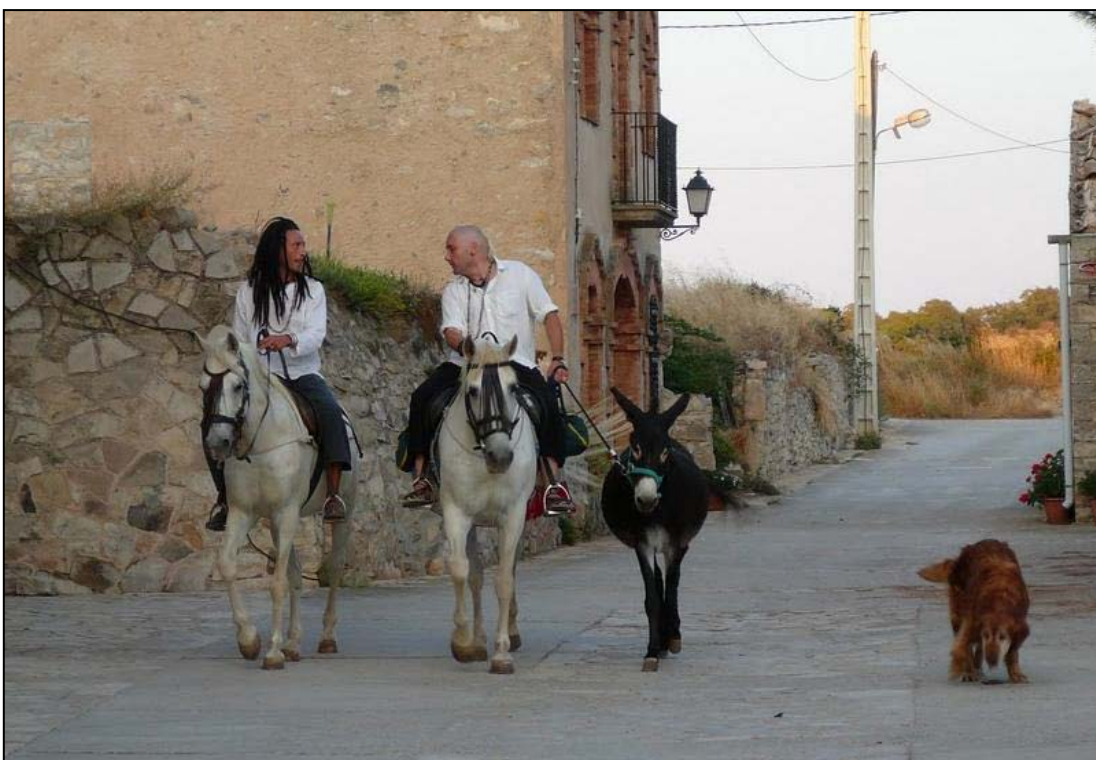
Kiku i Amai, 1991. Foto: CCIKM.

Des del 2004 viuen a un petit poblet de la Conca de Barberà anomenat Segura, terme de Savallà del Comtat, amb el seu ase Platero, cultivant un magnífic hort i tenint cura dels seus dos cavalls Sol i Lluna, dos gossos, Otto i Trasto, un gat, Jamel, catorze gallines, dues oques i un ànec.

Casa de Segura, Conca de Barberà, seu del Centre Cultural Imaginari Kiku Mistu.

Foto: CCIKM

Amai i Kiku amb els seus cavalls Sol i Lluna, el seu gos Trasto i el burret Platero passejant per Segura. Fotos: CCIKM

En la trajectòria artística d'en Kiku, trobem tres etapes clarament diferenciades: una primera etapa que es podria definir com de formació i que alhora està marcada per les intervencions com a pallaso, dissenyador, director i protagonista de *performances-happenings* o creador d'objectes Encantats on també destaquen el Restaurant El Cenacle i *Le Fou, Performance – Night Club*, fins a la creació de la seva companyia, *Centre Cultural Imaginari Kiku Mistu*, el 1995; la segona etapa que va de 1995 fins al 2005 de formació i consolidació del Centre Cultural Imaginari; a partir del 2005 fins al present, un cop ja instal·lats a Segura, o etapa de maduresa del Centre Cultural Imaginari.

3. Primera Etapa: de 1980 a 1995

1980 Formació de la Companyia Xirripouxiclet, d'animació infantil, creada per ell mateix junt amb Oscar Sala. Primeres passes com a artista creador fent de pallaso.

Caracteritzat de pallaso de la Companyia Xirripouxiclet.
Foto: CCIKM

1985 Kiku Mistu Xou

1986 “*Auto boda*”. Kiku Mistu celebra el seu primer *happening* on es casa amb ell mateix.

1985-1987 Col·lectiu Hip-Hop d'Espanya creat amb Mikel Molina i José Sánchez "Xispa". Ell en serà president i coordinarà els grupuscles que van naixent arreu del territori.

1987 Col·lectiu Hip-Hop d'Espanya. "Movida Gansa". Terrassa.

Poster anunciador "Movida Gansa"
Foto: <http://www.fotolog.com/deloco13>

1988 "L'home paquet", Sala Muncunill, Terrassa. (Performance - Mail art). Macro exposició celebrada el mes d'octubre a Terrassa (Barcelona) amb el títol d'Art Postal Schoc organitzada per 4 segells, coordinadora que agrupa els segells independents de música: Laboratori de Música Desconeguda, Les Cintes de la Fi, Duplicadora i Gran mal (Félix Menkar, Antón Ignorant, Víctor Nubla i Guillem Castaño) i comissariat per Pere Soler a les sales Bauman i Muncunill, amb la participació de més de cinc cents mail artistes, aquesta exposició va comptar amb moltes activitats paral·leles, conferències en què es van llegir els articles: "Una introducció sobre art i intercanvi", "Un informe administratiu sobre l'art postal" i "Sociologia del mail art", de Guy Bleus, "Sobre l'art postal, avui", de Phillip Bill, "Brain Cell", de Riosuke Cohen i "Congrés Descentralitzat d'Art Postal" de Vittore Baroni, audicions d'àudio-art, debats, etc., va comptar també amb l'exposició del fons artístic documental del STI (Sindicat de Treballadors Imaginaris) de Javier Cinca de Saragossa, editor de

la revista Particular Motors i també de SIEP (Sàpigues i Entenguis Produccions).

El dia de la inauguració, el *performer* i organitzador del Moviment Hip Hop Internacional *Kiku Mistu*, s'auto envià a la mostra dins d'un calaix de fusta en una companyia de transports. El diari Avui de Barcelona en la seva edició del 23 d'octubre va publicar un article de David Castillo de dues pàgines sobre aquesta exposició¹.

1988 "L'home paquet" Sala Muncunill, Terrassa. Fotos: CCIKM.

¹ Diari Avui

1989 “L’home Se-men” (*Performance*). Produït pel manager Carlos Cáceres.

1991 “*Falómeno*”. Acte central de la Primavera Eròtica, Terrassa.

Es tracta d’un esdeveniment profilàctic, pel que crea i dirigeix un espectacle de ciència ficció de gran format en el que s’inflava un falus de 40 m d’alçada i que va tenir lloc dins de la programació del certamen *Primavera Eròtica - Terrassa*, a la seva ciutat natal i pel que va comptar amb el suport de més de 60 actors, tècnics i empreses locals i catalanes².

“*Falómeno*” acte central de la Primavera Eròtica, Terrassa. 15 de juny de 1991

Fotos: Montse Saludes. Arxiu Tobella.

² TERRASSA 1991, p. 147

1992 – 1994 “Besame Mucho”. Gira per Espanya. Crea i dirigeix una empresa imaginària especialitzada en petons. *Performance* itinerant amb el suport de Dolors Capçalera i Eduard Marín. Escriu un catàleg de cent petons: “*Bésame mucho, petons a la carta*” amb imatges del fotògraf terrassenc Cristóbal Castro.

“Bésame Mucho”, diferents moments. 1992 – 1994. Fotos: CCIKM.

1992 "Carn Bruta - Sucias" (Performance). Gira per Espanya.

"Carn Bruta - Sucias". Fotos: CCIKM

1992 "No Vingui no li agradarà" (Performance). Gira per Espanya.

1993 "Cópula de Colores" (Performance - Body Art)

1994 "Angelets Negres" (Consultori radiofònic a Flash Fm). *Kiku Mistu* crea un àcid consultori radiofònic on es fa passar per Déu. L'equip estava format per Amai Vecino, Dr. Flo, Núria Flores, Francesc Cutillas i ell mateix. El programa el produïen Miquel Calzada "*Miki Moto*" i Joan Cuní.

1994 "Begudes Intel·ligents", Bar Reina Victòria, Terrassa.

1994 "Objectes Encantats" (Beca KRTU³ a la Jove Creativitat 1994).

Concesió de la beca KRTU 1994 a Francesc Eudald Molina "Kiku Mistu" Museu de Cera de Barcelona. Foto: CCIKM.

³ Beques a la Jove Creativitat 1994, que convoca el centre KRTU (Cultura, Recerca, Tecnologia, Universals), del Departament de Cultura. L'acte de lliurament, va ser presidit pel conseller de Cultura, Joan Guitart el setembre de 1994.

1995 Col·lecció d'Objectes Encantats exposats a la Sala Muncunill de Terrassa. Primavera del Disseny 95. Inaugurada l'onze de maig de 1995.

Kiku als Encants Vells. Inauguració de l'exposició a la Sala Muncunill de Terrassa.
Fotos: CCIKM

"Objectes Encantats", Sala Muncunill, Terrassa. Primavera del Disseny 1995.
Fotos: CCIKM

Ja es crea l'equip que més tard passarà a formar part de Centre Cultural Imaginari, que aquí encara es presenta sota el nom de Kiku Mistu Grup.

Per aquesta intervenció, que pretén apropar el món del reciclatge a través de la poesia onírica, compta amb la col·laboració d'Amai Vecino i Felix Anastasio amb els qui crea una col·lecció d'objectes reciclats procedents del mercat de vell dels Encants de Barcelona. Juli Capella, Oriol Regàs⁴, Pau Riba, entre altres, apadrinen el projecte. L'acte inaugural és un autèntic *happening*, que porta a terme amb la inestimable ajuda del seu equip habitual a més d'Yves

⁴Oriol Regàs: "Conocí a Kiku Mistu durante mi etapa de asesor de la Generalitat en una comisión para la Modernización de la Cultura de la de la que también formaban parte Xavier Olivé, Juli Capella, Claret Serrahima, Anna Veiga, Vicenç Altaió, Pau Riba y Juanjo Puigcorbé. Kiku ganó, en 1988, la beca que otorgaba dicha comisión con su proyecto Petó bureau, base del posterior libro Bésame mucho, en el que presentaba diferentes formas de besar acompañadas de recomendaciones diversas, así como el perfume o la música más adecuada para cada una de sus variantes. El libro lleva una dedicatoria entrañable: «A qui segur em va fer el meu primer petó, la mare. De qui vaig rebre l'honor del fer-li l'últim»". EL MUNDO, 2001

Fedou, Esmeralda Montesinos, Beate Monnard i "Ray" entre d'altres. L'exposició va tenir tres mil visitants.

1995 "*Les dues mil i una nits*". Projecte per a la Candidatura Barcelona 2001 capital europea de la cultura. Presentació de quatre projectes sota el títol genèric de "*Les dues mil i una nits*".

1995 – 1996 "*El Cenacle*", restaurant. Terrassa. Amb Amai Vecino, Felix Anastasio i Sergi Sancerni, crea i dirigeix un restaurant que esdevindrà *performance* integral on es barregen art, literatura i gastronomia. Comença organitzant sopars al petit saló del seu pis i més endavant, amb la col·laboració del xef Josep Lluís Martínez, del Restaurant L'Arcada, es traslladen a un espectacular soterrani d'una fàbrica tèxtil abandonada als afores de la ciutat. Per aquest esdeveniment compta amb la participació de l'artista de la *Bodega Bohemia* de Barcelona, "*Marimar*".

"*El Cenacle*", Terrassa, Felix Anastasio, 1995. Foto: CCIKM.

4. Segona Etapa: de 1995 a 2005.

Aquesta segona etapa s'enceta quan a la tardor de 1995 Kiku i Amai es traslladen a Barcelona i amb l'ajuda de Rosa M. Fernández i Salvador Mourullo funden i dirigeixen el *Centre Cultural Imaginari Kiku Mistu*.

1995 - 1998 "*Centre Cultural Imaginari*", Barcelona. El 20 de desembre de 1995 s'inaugura el local situat al nº5 del carrer Palau que serà la seu del Centre Cultural Imaginari. Es tractava d'un multi espai que mostrava de forma interactiva i en directe l'obra de Kiku Mistu; s'hi realitzaven activitats com el "Viatge Imaginari" (passejada per la multi instal·lació onírica que recorria tot l'espai), el "Cenacle" (sopars tertúlia instal·lació), "Dissastres" (dissabtes de sastre – calaix de sastre cultural), l'exposició permanent "12 propostes imaginaries per a un món real, que són 12 propostes reals per a un món imaginari", "Altres artistes imaginaris".

Inauguració del local del carrer del Palau el 20 de desembre de 1995. Fotos: CCIKM.

El local també disposava d'una sala d'exposicions amb programació oberta, un bar i oficines. L'espai va estar obert al públic fins a la tardor de 1998 amb la col·laboració del Ajuntament de Barcelona i diferents empreses. Es calcula que en el temps que va estar funcionant, van passar-hi al voltant de dues-centes mil persones i s'hi van realitzar trenta exposicions.

1996 "El Viatge Imaginari".

1996 “12 Propostes Imaginàries per un Món Real que són 12 propostes Reals per a un Món Imaginari”.

“12 Propostes Imaginàries.....Fotos: CCIKM.

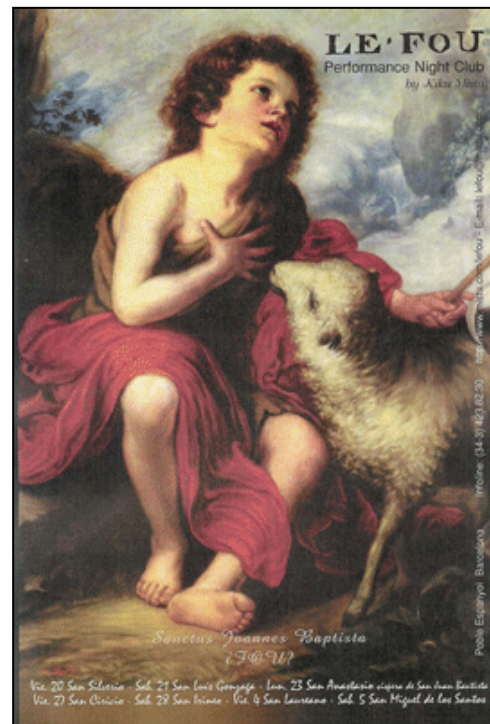
1997 “*Le Fou*” performance night club. Poble Espanyol, Barcelona. Kiku Mistu crea i dirigeix una discoteca que encara és recordada per la gent de la seva generació. Era una proposta alternativa a l'oci nocturn que es va presentar el disset d'abril de 1997, on la bogeria ben entesa n'era la protagonista. Hi van passar artistes de renom com Joan Brossa, Fred Tassy, Albert-one, marc Cubells, Joan Simó, Els Sísifos, Mario Caballero, per destacar-ne alguns entre centenars. L'equip directiu estava format pel mateix Kiku Mistu, Amai Vecino, Manuel García, Lu Pulicci, Cristina García i Maika Torres, amb la col·laboració especial d'Straddle3.

“*Le Fou*” performance night club. Poble Espanyol, Barcelona. Fotos: CCIKM.

Tu es fou, moi aussi.

Le Fou esa parte de nosotros mismos que es lo bastante sabia como para extasiarse ante el misterio de la creación y lo bastante audaz como para lanzarse a explorar". Kiku Mistu

"Le Fou" performance – night club
Poble Espanyol, Barcelona.
Fotos: CCIKM.

1998 "Hola Chill-Out Art". (FAD Primavera del Disseny)

1998 Kiku i Amai, traslladen la seva vida, el seu taller i la seu del Centre Cultural a una casa de camp a la muntanya de Montserrat, Barcelona. Aquí augmentarà la família amb el seu ase "Platero", que els acompanyarà sempre a partir de llavors.

1999 – 2000 *"Mundo Clueco"*. Amb el suport del galerista Emilio Álvarez, presenta la seva segona col·lecció d'art. Una visió optimista d'un món que es pot recrear cada dia tot i estar tan malmès. Galeria Dels Àngels, Bcn. ARCO Madrid. Primavera del Disseny, Bcn., Sardenya, Itàlia.

"Mundo Clueco".
Fotos: CCIKM.

1999 *"Manifest Chillautista"*⁵. Kiku Mistu presenta a Barcelona el seu manifest sobre el chill-out art. Una proposta ingènua però intel·ligent a favor d'un art més proper i relaxat. Una festa al carrer dels Àngels de Barcelona serveix per presentar el manifest. En dos formats: imprès sobre paper i un vídeo clip realitzat per Marc Cubells i amb la participació d'amics i artistes de Barcelona, com Oriol Regàs i Isabel de Vilallonga entre molts altres.

*Invitació a l'acte i aspecte que oferia el carrer dels Àngels de Barcelona a les portes de la Galeria dels Àngels.*Fotos: CCIKM.

⁵ Oriol Regàs: "También se inventó una colección de objetos encantados a cual más singular, y presentó, a viva voz, su Manifiesto chillautista, un poema ingenuo y sabio que define lo que él denomina «art chill-out», un arte que diluye las fronteras entre autor y receptor".

2000. Kiku i Amai traslladen la seva residència i la seu del CCIKM a una nova casa al camp, envoltada de vinyes i camps de blat, on Kiku s'inspirés per crear el seu posterior projecte "*Laberint de Palla*". Castell de Segeró. Girona.

2000. "*La cuina del convent*", Dissenya per encàrrec un restaurant temàtic. Projecte integral. Vic Barcelona.

2000 "*Set Artistes de Barcelona*", Exposició col·lectiva. Centre d'arts visuals / Museu del Fang, Asunción, Paraguai.

2000 "*Sorpresa*", escultura. Galeria dels Àngels BCN, ARCO Madrid. L'equip de taller estarà format per "La Guille", Felix Anastasio, Jonàs i Amai.

2001 "*Seu i Mira*", Crea una instal·lació de cadires per mirar i admirar el món que ens envolta. Inèdit.

2001 "*Mondo Chioccio*". Intervenció urbana interactiva. Presentació de la col·lecció "*Mundo clueco*" i del "*Manifest Chillautista*" a Sardenya. Itàlia

"Mondo Chioccio", Sardenya 2001.

Fotos:http://www.hdemiass.org/mostre/daunbacino/images/mostra_kiku/Galleria_Kiku/index.

2001. Buscant un espai adequat per al seu nou gran projecte Land Art, traslladen de nou la seva residència i tot el CCIKM a una caseta al costat d'un camp d'una hectàrea a Abrera, Barcelona.

2001 “*El Oasis del Desierto*”. El Mercat de les Flors, Laberint d'Horta, La Bàscula. (Festes Chillautistes). En col·laboració amb el col·lectiu Otto Zutz, es tractava d'un *chill-out* que durant dotze hores, sense interrupció, oferia poesia, música i teatre entre d'altres propostes.

2001 - 2003 “*Laberint de Palla*”. Abrera. Generalitat de Catalunya. Secretaria General de Joventut, Pla nacional de joventut, Ajuntament d'Abrera. Inaugurat el 21 de setembre de 2002. Instal·lació artística pedagògica, Land Art.

Projecte educatiu i artístic que sorgeix del paral·lelisme entre el procés de creixement del blat, amb la llaura, la sembra i la sega, i les diferents etapes de creixement del jove.

Aquesta proposta educativa és un recorregut real per un gran laberint construït amb bales de palla per tal que els joves reflexionin sobre el seu projecte de vida. Perquè el laberint és la metàfora de la vida: els dubtes i les certeses, les preguntes i les respostes, els reptes i les decisions que anem prenent...

El laberint és un joc interactiu, amb elements lúdics, culturals i artístics. És sorpresa, acció, observació i diàleg. És una instal·lació artística en plena natura per a tots els joves de Catalunya.

L'objectiu del projecte era motivar la reflexió dels joves sobre el seu projecte de vida, en els diferents àmbits i dimensions de la persona a través d'un joc interactiu, amb elements lúdics, culturals i artístics. La metodologia que es va seguir va ser dividida en dos processos:

Procés del Camp: llaura, sembra, creixement del blat, sega, embalar el blat. Camp de Treball (2 esplais, i els tallers d'arquitectura i de belles arts) per construir el Laberint.

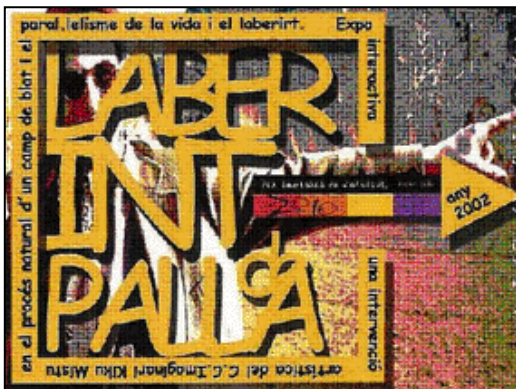
Procés Pedagògic: conferències a les Universitats per recaptar voluntaris, taller de continguts pedagògics a la facultat de Pedagogia de la UB, taller de continguts artístics a la facultat de Belles Arts de la UB, taller d'arquitectura del Laberint a l'ETSAP de l'UPC i a la Universitat Internacional, taller de disseny a les escoles ESDI i EINA, taller de comunicació a la facultat de Periodisme Blanquerna de la URLL. Visites guiades als alumnes dels IES.

Amb la participació de: Universitat Autònoma de Barcelona, Universitat de Barcelona, Universitat Internacional de Catalunya, Universitat Oberta de

Catalunya, Universitat Politècnica de Catalunya, Universitat Pompeu Fabra, Universitat Ramon Llull, Universitat Rovira i Virgili.

Es van realitzar activitats com: entrega de premis, tallers de continguts del *Laberint de Palla*, Festa de la Sembra, inauguració Laberint, Exposició "*L'altra cara del Laberint*".

L'avaluació de l'impacte final donà les següents xifres: 10.812 participants, 34 esplanys, 95 escoles i instituts, 4.800 visites en dies festius, 6.012 persones en grups organitzats.

"Laberint de Palla", Abrera, estiu-tardor 2002. Diferents fases del projecte. Fotos: CCIKM.

2002 - 2005 "*El Llenguatge de les Flors*"⁶. Primavera del Disseny. Amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya, FAD, Centre UNESCO de Catalunya, ONCE, Chupa-Chups, Coca-Cola, Pintures Bruguera, i els ajuntaments de: Rubí, Montgat, Cabriels, Terrassa, Barcelona (Palau Robert), Badia del Vallès, Sant Boi de Llobregat, Berga, Rubí.

El projecte es presentà al Pati Manning de Barcelona en la primavera de 2001 i al FAD, Barcelona a l'octubre de 2002 i va estar apadrinat per Juli Capella, Ricard Planas i Vicenç Villatoro.

"*El Llenguatge de les Flors*" és una col·lecció d'escultures - faristol diferents i independents dissenyades d'acord amb el text que suporten. Destinades a ser col·locades en parcs, jardins, places i carrers, la seva missió és apropar la cultura a través de la lectura i del joc didàctic. Es tracta de peces policromades elaborades en ferro i/o fusta, basades en l'abstracció de diferents objectes o elements i coronades amb la concreció d'un text. Els textos són fragments de grans obres de la literatura universal, gravats sobre un llibre obert també de ferro que culmina l'escultura i forma una sola peça que el caminant percebrà com una flor integrada en el paisatge.

El principal exponent del *Llenguatge de les Flors* és el seu procés de participació. Per una banda a través de la xarxa d'alumnes universitaris que juntament amb Kiku Mistu treballen els aspectes més creatius de l'obra: anàlisi de textos, autors, i el desenvolupament tècnic de l'escultura.

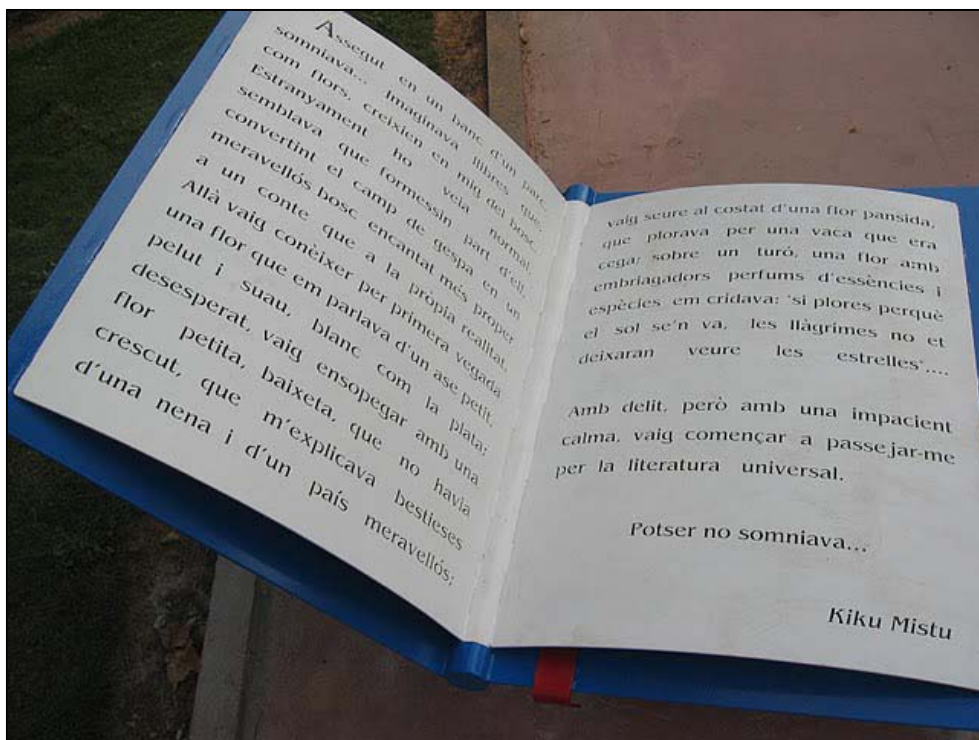
Per altra banda i potser la més important és la participació popular per part dels Centres Educatius, Entitats i Industrials de la vila on anirà instal·lada l'obra, duent a terme el procés de fabricació i pintat de la peça, així com un extens treball pedagògic en torn a la literatura i l'art global concentrat en aquesta escultura – faristol, que a partir d'ara faran seva.

L'objectiu del *Llenguatge de les Flors* és apropar la cultura al carrer i a les persones, a través de l'art i la literatura d'una manera participativa i interactiva a

⁶ Oriol Regàs: "dentro de la Primavera del Disseny, sorprendió con la presentación de su más trabajado proyecto, El lenguaje de las flores, una idea inicialmente apoyada por el Ayuntamiento de Terrasa y recomendada por Unesco Catalunya, que propone la instalación en espacios urbanos de unos conjuntos escultóricos en forma de atriles de hierro policromado con inscripciones de diferentes textos de la literatura universal, diseñados según el contenido del texto que soportan.

Se trata de un claro intento de acercarnos a la literatura mediante un juego interactivo que, por su valor artístico y estético, merece encontrar un buen destino. De momento, la Generalitat parece estar interesada en situar uno en el Palau Robert".

l'hora que lúdica i atractiva, per tal que provoqui l'efecte buscat: Perdre la por davant la cultura formant-ne part activa. L'art i la literatura proposats pel Llenguatge de les Flors es poden tocar, es poden estimar i s'hi pot jugar. El Llenguatge de les Flors és una intervenció artística per a un món millor.

2001 - 2005 "El Llenguatge de les Flors". Imatges de les diferents seus. Fotos: CCIKM.

2002 “Astória”, projecte de direcció artística i estilisme d'un restaurant discoteca. Barcelona.

2004. El CCIKM i família es traslladen a Segura, un poblet de 14 habitants del terme de Savallà del Comptat a la Conca de Barberà, Tarragona.

2004 - 2007 “*Spiritual Cafè*”. Als jardins del Museu Marítim de Barcelona, crea i dirigeix “el millor Chill-out restaurant del sud d'Europa” (*La Vanguardia*). Un projecte coproduït per Hugo Rovira, Javier i Ramón Bordas. Per allà passa la música de Roberto Kuczer (“Girafes donin l'Índia”), Francesc Coll, el trapezi de Jorge Vera (“Gent Penjada”), Mario Caballero, o els Acròbates de Tànger entre d'altres.

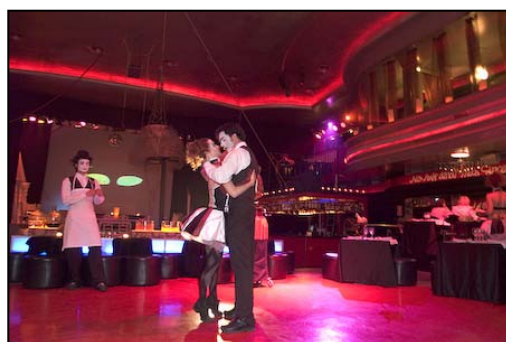
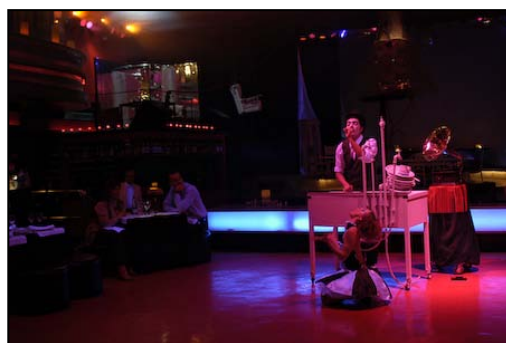
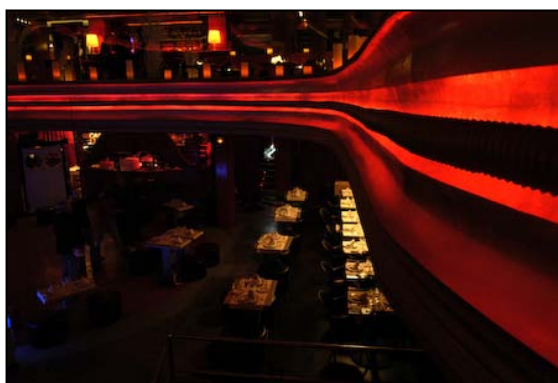

2004 - 2007 "Spiritual Cafè". Als jardins del Museu Marítim de Barcelona. Fotos: CCIKM.

2005 "MIM" restaurant – spectacle. Cinema Teatre Astòria. Barcelona.

De nou al costat de Javier i Ramón Bordas, crea i dirigeix un restaurant espectacle protagonitzat per *Dr Flo*, el Dj i promotor, tristament desaparegut, Albert-one, i un grup d'alumnes de l'Institut del Teatre de Barcelona entre d'altres. En aquesta ocasió torna a comptar amb dos dels seus antics col·laboradors: el pintor German "Fase" i l'artista multidisciplinari Mario Caballero.

2005 "MIM" restaurant – spectacle. Cinema Teatre Astòria. Barcelona. Fotos: CCIKM.

5. Tercera Etapa: 2005 – 2011

Aquesta etapa que abans he descrit com de maduresa comença amb el trasllat a Segura, Conca de Barberà, on des d'aleshores viuen i tenen la seu del Centre Cultural Imaginari.

Destaca per la seva projecció didàctica i pels grans projectes com *"Bibliochil"* i les participacions a la Fira de Tàrraga amb muntatges que també portaran de gira pel territori espanyol i per alguns països d'Europa.

2005 en endavant. Kiku Mistu i el Centre Cultural Imaginari comencen a realitzar tallers, cursos i conferències relacionats amb la creativitat i la imaginació cap a un món millor.

2006 en endavant *"Bibliochil"*. Biblioteca Chill-out. De gira per Espanya.

La *"Bibliochil"* és una Biblioteca Chill-out, és a dir un espai distès per llegir i escoltar música relaxadament. La *"Biblio chil"* és una concepció jove, moderna i contemporània dels espais de lectura.

Té l'objectiu d'apropar la lectura al carrer i al jovent, tot presentant la lectura com quelcom pròxim i distès, com un acte social.

S'ha instal·lat a: Olot, Badalona, Fuente Vaqueros (Granada), Vitoria-Gasteiz, Las Palmas de Gran Canaria, Redován (Alacant).

És una carpa amb catifes, taules baixes i coixins, però també es pot instal·lar sense la carpa. Els llibres els aporta la Biblioteca Municipal cosa que suposa una important promoció per a la biblioteca local.

La selecció de llibres es fa prioritzant la lectura jove, fàcil i ràpida. (Contes, llibres de fotografia, revistes, novel·la curta, fanzine, poesia, etc) però sense descartar grans clàssics de literatura. El públic s'asseu a terra sobre els coixins

i les catifes en posició distesa i relaxada. L'aforament és de 100 persones que van rotant i que solen arribar a 1000.

És una activitat indicada per a totes les edats però especialment adreçada a la gent jove. Durant l'estada a la “*Biblio chil*”, el públic pot gaudir del servei de te mentre un DJ (Disc Jockey) punxa música *Chill-out*, és a dir: música tranquil·la d'ambient, barrejada amb sessions d'àudio - llibres.

Hi participa un bibliotecari de la Biblioteca Municipal que vetlla els llibres, i atén al públic interessat en un llibre.

“BiblioChil” biblioteca Chill-out. Fotos: CCIKM.

2007 en endavant. “*Històries per a Homes i Dones Bons*”.

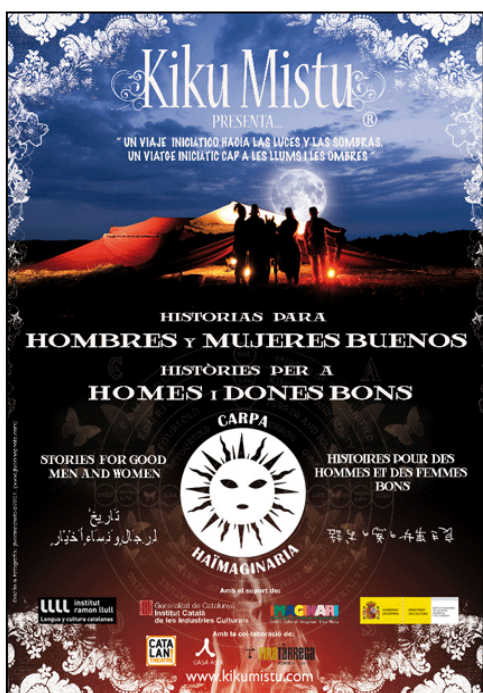
Estrenat a Fira Tàrrrega 2007, es va exhibir entre d'altres festivals a Teatralia 2008 (Madrid). És un homenatge als homes i dones bons, i un viatge iniciàtic cap a les llums i les ombres.

A l'interior d'una haima del desert, la lectura, la literatura i la imaginació es fonen amb la narració oral de diferents històries de tradició oriental escenificades amb la tècnica de les ombres xineses. És una coproducció del Centre Cultural Imaginari Kiku Mistu, l'ICIC, Generalitat de Catalunya, col·laboració de Fira de Tàrrrega, Casa Àsia i Institut Ramon Llull.

“*Històries per a Homes i Dones Bons*”, tant en el seu format com en l'argument, vol ser una eina per despertar o potenciar la imaginació i la sensibilitat cap a un món millor.

La majoria d'aquestes narracions de tradició zen, són mil·lenàries i anònimes, i s'han anat transmetent durant segles oralment amb la particularitat de que amb molt poques paraules imparteixen excel·lents ensenyances. Afavoreixen l'obertura de la ment i del cor, i es poden interpretar de diferents maneres, admetent diferents nivells de comprensió.

Per Kiku Mistu suposa la materialització d'un vell somni. De gira per Espanya i Europa. L'equip està format per Dr Flo, Roberto Kuczer, Pau G.Rojas, Pisu, Josep Domínguez, Jaume Aguirre, Josep Lluís Vecino, Elena Sánchez, Amai Vecino, Kiku Mistu i la col·laboració especial de Mercè Mas entre d'altres.

Compañía Kiku Mistu

País: España (Cataluña)
 Género: teatro y sombras chinas
 Idioma: castellano
 Edad mínima recomendada: 8 años
 Franja de edad recomendada: de 8 años en adelante
 Duración aproximada: 1 hora

www.kikumistu.com

Historias para hombres y mujeres buenos

"Històries per a Homes i Dones Bons". Fotos: CCIKM.

"Històries per a Homes i Dones Bons". Fotos: CCIKM.

2009 en endavant. “*La Fabulosa Companyia de la Llum*”.

Un apassionant relat d'un viatge a la recerca de la llum. És una coproducció del Centre Cultural Imaginari Kiku Mistu, La Sala Miguel Hernández, i ICIC, Generalitat de Catalunya. De gira per Espanya i Europa.

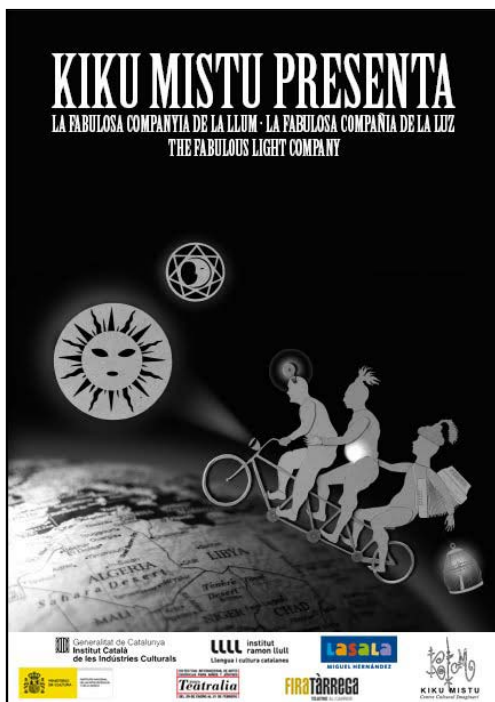
L'equip està format per Roberto Kuczer, Pau G. Rojas, Pisu, Rafa Soto, Eva Bonet, Marc Cubells, Amai Vecino i Kiku Mistu entre d'altres.

Estrenat a Fira Tàrraga 2009 amb el *happening* “*Compartim la Llum*” en forma d'acció-conte participatiu, amb el que Kiku Mistu inaugura la 29a edició de Fira Tàrraga davant més de 5.000 persones. Amb la participació especial dels músics de Girafas en la Índia i del cor de nens de l'agrupació BAT entre d'altres.

Kiku Mistu ens proposa una reflexió sobre la condició humana, on es fa cada cop més evident la pèrdua de la llum. Acompanyat de dos camarades, Amai i Rob, es presenten als teatres del món per relatar-nos en directe i en primera persona el relat d'un viatge a la recerca de la llum. Ho fa partint de la metàfora de la llum que per ell és símbol de la imaginació, la senzillesa, la ingenuïtat i la utopia. Teixeix una història d'aventures, que recorda les de Jules Verne, i aprofita per reivindicar la tradició dels teatres ambulants.

Presenten un espectacle participatiu, màgic i emocionant que fusiona l'estètica i la poètica de les ombres xineses, les andròmines lluminoses reciclades, la lectura de faules i la música en directe en una acció que se surt dels límits de l'escenari envaint des del primer moment fins a l'últim el vestíbul, el pati de butaques, parets i sostres....

La majoria d'aquestes narracions de tradició zen i sufí, són mil·lenàries i anònimes, i s'han anat transmetent durant segles oralment. Capaçs, de vegades, amb molt poques paraules d'impartir excel·lents ensenyances. Afavoreixen l'obertura de la ment i del cor, i es poden interpretar de diferents maneres, admetent diferents nivells de comprensió.

*"La Fabulosa Companyia de la Llum".
Cartell anunciador i inauguració de Fira Tàrrrega 2009.
Fotos: CCIKM.*

L'espectacle, des de la seva presentació a la inauguració de la Fira de Tàrraga de 2009, està itinerant per llocs tant diferents com La Sala Miguel Hernández de Sabadell, El II Festival Transteatral de Praga, Teatralia a San Lorenzo del Escorial, Madrid, el Teatro del Mercado de Zaragoza, la Red de Teatros de Castilla-La Mancha o pròximament a la Fundació Cuixart de Palafrugell, Girona.

2009. Kiku, Amai i Roberto Kuczer, participen amb una petita acció-conte en el congrés internacional "*Barcelona Inspira Consciència*".

En preparació: "*El Camí*" Històries per a caminar.

La nova proposta del Centre Cultural Imaginari Kiku Mistu recupera la figura arquetípica del caminant, i ens proposa una caminada real on les instal·lacions artístiques, Land Art, els contes, la meditació, el silenci, la natura, els animals i el propi camí seran els nostres acompanyants. Un camí que en Kiku Mistu, els seus animals i el públic recorren junts a la recerca d'ells mateixos. Molt més que un espectacle, és una vivència personal única. Aquesta acció es durà a terme de forma estable en el petit poble de 14 habitants anomenat Segura, a la Conca de Barberà, Tarragona, on el Kiku i el Amai tenen la seva casa - granja - taller i el Centre Cultural Imaginari seva seu. Altrament també es pot contractar perquè es dugui a terme en qualsevol altre paratge natural.

6. Equip

Actualment la companyia està formada per:

Amai Vecino M. Reina. *Road Manager* de la Companyia. També és el manipulador de les figures d'ombres en el seu paper d'assistent de Kiku Mistu. Des dels inicis de la companyia treballa pel bon funcionament dels projectes i les de relacions públiques. Amai és cofundador del Centre Cultural Imaginari i el company sentimental de Kiku Mistu des de 1990. Excel·lent cuiner i gran amant de les plantes, l'hort i els animals, en té cura a la Casa Gran de Segura, seu del CCIKM.

Pau García Rojas. Gerent de la Companyia Kiku Mistu. És economista i s'ocupa de la realització de pressupostos i plans de finançament. Sobre ell recau la planificació econòmica del Centre Cultural Imaginari i dels projectes que es duen a terme. En Pau va començar a col·laborar amb el Centre Cultural Imaginari des de l'any 2002 amb el projecte del Laberint de Palla.

Roberto Kuczer. Músic i compositor d' "*Històries per homes i dones bons*" i de "*La Fabulosa Companyia de la Llum*" que amb el seu sitar, el seu acordió i els seus instruments de joguina crea una atmosfera de somni. Va estudiar harmonia i composició amb diferents mestres de prestigi internacional a l'Argentina, Veneçuela, França i l'Índia on es va especialitzar en l'estudi del sitar. Compositor i fundador d'agrupacions musicals com Girafes a l'Índia, Shantala i LaBarcelona Hot Shawarma, els seus nombrosos treballs han estat editats a l'Argentina i Espanya. Kuczer ja va participar amb Kiku Mistu en una de les últimes creacions, "*Spiritual Café*" al Museu Marítim de Barcelona el 2003.

Dr. Flo. Ajudant de direcció i actor en "*Històries per Homes i Dones Bons*", que en el seu paper de "el Guia" interpreta un insòlit acomodador amb el seu inconfusible estil fresc, provocador i dominador de la improvisació.

Des dels inicis forma part activa de les intervencions artístiques de Kiku Mistu participant en projectes tan emblemàtics "*Falómeno*" i "*Bésame Mucho*", o més recentment com a protagonista en el paper de *Maître* en MIM Restaurant, Barcelona 2005.

Flo ha participat d'una forma o altra en gairebé tots els projectes de Kiku Mistu per honra i glòria de la companyia. En la seva carrera en solitari destaquen el grup musical Tzaboo, les gires mundials amb La Fura dels Baus, la seva contribució com a DJ, així com innumbrables col·laboracions en projectes televisius.

Ignasi Pi Sunyer "Pisu". Dibuixant professional, actualment resideix a Londres. Ha creat les il·lustracions de "*Històries per homes i dones bons*" i de "*La Fabulosa Companyia de la Llum*". D'aquest últim muntatge en va ser també l'ajudant de direcció.

Kiku Mistu. President del Centre Cultural Imaginari i Director de la Companyia. Com ja he explicat, es defineix com un poeta de la vida, un fanaler de la llum vital, un explicador d'històries a la recerca d'un final que no sempre és feliç. Artista en el sentit clàssic del terme, és un humanista que trenca les fronteres de l'art per intervenir en la realitat que l'envolta. Artista multi disciplinar, treballa amb l'objectiu de millorar el món a través de les seves intervencions.

De esq. a dreta: Ignasi Pi Sunyer "Pisu", Kiku Mistu, Amai Vecino, J. Martínez, J. Domínguez i Dr. Flo. Fotos: CCIKM.

*Roberto Kuczer i Pau García Rojas.
Fotos: CCIKM.*

7. Conclusions

Al començar el treball no em podia imaginar tot el que he anat descobrint del personatge i la seva trajectòria artística.

Val a dir que ell es considera artista en el sentit clàssic del terme i humanista que trenca les fronteres de l'art per intervenir en la realitat que l'envolta. És un artista multi disciplinar que treballa amb l'objectiu de millorar el món a través de les seves intervencions.

El fet d'analitzar l'obra d'un artista en actiu i poder parlar amb ell és tot un luxe i permet tenir una visió molt més completa i, sobretot, més veraç de la seva trajectòria.

També he de remarcar que he trobat molta col·laboració per part seva, hem conversat i fins i tot ha rebuscat entre caixes oblidades per proporcionar-me imatges de les seves primeres *performances* que jo no havia aconseguit trobar. També m'ha sorprès gratament la varietat de personatges que han donat suport als seus muntatges i a les seves diferents iniciatives i que fan palesa la capacitat de seducció d'aquest artista multi disciplinar.

He trobat particularment entranyable la seva amistat amb Oriol Regàs, traspassat recentment i m'ha emocionat l'escrit que Kiku va llegir a la cerimònia del seu comiat.

Tot i que no trobo adient posar etiquetes a les persones, sí que goso definir en Kiku, fent meves les seves paraules, com a un poeta enamorat de la vida, la natura, la tranquil·litat i per damunt de tot, entestat a transmetre la seva filosofia de viure i actuar a tothom qui el vulgui escoltar.

En el fons, en molts moments de les seves accions artístiques, afloren resquícies dels anys passats al seminari, però sempre té present els seus orígens familiars, especialment la seva mare Paquita i l'àvia Lola que han influït abastament en la seva evolució.

De tot plegat en puc donar fe, donat que vaig tenir la sort de conèixer i tractar la seva família durant uns anys que vam ser veïns i que aquest treball m'ha permès rememorar.

Espero amb il·lusió, poder assistir aquest estiu a la representació de "*La Fabulosa Companyia de la Llum*" que tindrà lloc a la Fundació Cuixart de Palafrugell per viure en directe un dels seus moments màgics.

8. Bibliografia – Webgrafia

Mundo Clueco / Kiku Mistu. Barcelona: Galeria del Àngels, 1999

FONT CARNICÉ, Dolors, *Terrassa* 1988, 1991, Arxiu Tobella, pp. 193, 147.

GUIL MIRET, Enric, *Terrassa* 1997, Arxiu Tobella, p. 96.

MATEU PALAU, Enric, *Terrassa* 1993, 1994, Arxiu Tobella, pp. 265, 236.

PIÑOL PUIG, Laura, *Terrassa* 2003, Arxiu Tobella, p. 239.

<http://revista.escaner.cl/node/534> [consultat el 2/7/2011]

<http://www.terra.es/ocio/articulo/html/oci230.htm> [consultat el 2/7/2011]

<http://paper.avui.cat/article/cultura/173367/tarrega/fidelitza/la/singularitat.html>

[consultat el 2/7/2011]

<http://hemeroteca.lavanguardia.com/> [consultat el 2/7/2011]

http://www.fotolog.com/bcn_old_graffiti/44370932 [consultat el 4/7/2011]

<http://www.districtocultura.com/noticias/1o-temporada/63-luz-silenciosa.html> [consultat el 4/7/2011]

<http://www.elpais.com/articulo/cataluna/CATALUNA/Infantil/elpepiautcat/>

[consultat el 4/7/2011]

<http://es-paranosotros.blogspot.com/search/label/Kiku%20Mistu> [consultat el 4/7/2011]

9. Annex

Crec o portú incloure articles de premsa i opinions de persones de diferents àmbits, tant artístics com polítics, sobre la persona i els muntatges de Kiku Mistu i la seva Companyia durant la seva trajectòria.

Són opinions i escrits que refermen les conclusions que he extret del meu treball i que posen de manifest que ens trobem davant d'un personatge singular.

Collage facilitat pel mateix Kiku Mistu de diferents articles que parlen de la performance "L'home paquet"

Collage facilitat pel mateix Kiku Mistu de diferents articles que parlen de la performance "L'home paquet"

Un pene de plástico de 36 metros presidirá una fiesta erótica

Un pene de plástico de 36 metros de altura y 7 de diámetro presidirá los actos de la Primavera Erótica, que durante los próximos tres meses se celebrarán en Terrassa. El globo ha sido construido por una empresa de Barcelona y su diseño es obra del artista local Kiku Mistu, que ha denominado el artilugio como "Falómeno. Evento profiláctico". – Efe

Sábado, 6 abril 1991 S O C I E D A D LA VANGUARDIA p. 25

Exposició “Objectes Encantats” Sala Muncunill de Terrassa, maig de 1995

*(...)Volgudament excessiu,
volgudament iconoclasta, no hi
ha res d'improvisat, de gratuït, tot
respon a un esquema prèviament
reflexionat i establert i això és el
que confereix una qualitat
demolidora al seu art.*

Manuel Royes, alcalde de Terrassa.

*(...)Són proves tangibles d'idees
boges, acudits matèrics que tenen una
noble tradició artística que l'autor no
vol recórrer, però que planeja com un
padrinatge sobre aquesta col·lecció
que va de Duchamp a Koons, de
Brossa a Mariscal. I un punt de
Carelman.
Ha lliberat als objectes de la seva
pobre condició de servei i submissió, i
ara els nous objectes estan encantats,
molt contents de la seva nova funció i
ànima.*

Juli Capella, arquitecte i dissenyador.

*Poques vegades una
institució reconeix l'artista
amb futur. Aquesta és una
de les que jo he presenciats.
Quim Larrea, arquitecte i dissenyador.
Son Objectes Encantats el
objectes rescatats dels
Encants per l'encantador Kiku
Mistu. (Considerem encant la
instantània congelada i muda
d'un que està en cant, això és,
amb la boca oberta)*

Pau Riba, músic i escriptor.

*(...)Estic convençut que això ja
neix amb els símptomes de
l'èxit, és a dir, de l'obra
perpètua.*

Joan Guitart, Conseller de Cultura. Any 1995.

Encantat de conèixer-te,
objecte perdut. Espantat
objector, no li facis cas, pelut
de dalt a baix, un gran nas,
conèixer l'objecte, perdut i
encantat.
Claret Sarrahima, dissenyador.
Els Objectes Encantats son a
Kiku Mistu el que la dona és a
Kiku Mistu, la dona és als
Objectes Encantats el que la
dona és a la dona.
Vicenç Altayó, escriptor i traficant d'idees.
(...)La col·lecció Objectes
Encantats amb les seves dotze
peces, recordant els apòstols,
les hores del rellotge i de les
bruixes, reciclades i plenes de
funcionalitat i ironia, entren de
ple en el més exquisit disseny.

Oriol Regàs, promotor.

*"Els projectes del Centre Cultural Imaginari Kiku Mistu, són un acte d'afirmació
de la voluntat de millorar el món que tenim i la forma de comunicar-nos amb ell
aprofitant el que té de bo i el que nosaltres tenim a l'abast de les nostres
facultats".*

Rosa Regàs. Escriptora i Ex-Directora de la Biblioteca Nacional. Madrid

Nace como evento artístico con vida propia

LE FOU, UN MARCO PARA LA DESINHIBICIÓN

*"... Es esa parte de nosotros mismos que es lo bastante sabia como para
extasiarse ante el misterio de la creación y lo bastante audaz como para
lanzarse a explorar". Eso es "la locura". Eso es Le Fou, un club que sublima el
carácter vanguardista de la noche barcelonesa a través de dos parámetros, el
espacial -una macrosala- y el temporal -desde el ocaso hasta la salida del sol-.
Le Fou Performance Night Club se constituye en escenario único de*

desinhibición para quienes se acerquen a este microuniverso de donde el tedio de lo socialmente establecido, las trabas morales y el aburrimiento han sido definitivamente desterrados a golpes de imaginación, buen gusto y criterios aperturistas. Y es que todo cabe en Le Fou. Así, se presenta como la materialización del sueño de un hombre, Kiku Mistu, y su anhelo de "crear un evento artístico con entidad propia para instaurar una nueva forma de vivir la noche combinando en un mismo espacio una decoración espectacular y un amplio abanico de ofertas lúdicas y de performance".

Esta suerte de "Caja de Pandora" abre sus puertas viernes y sábados a las doce en punto, invitando a los más osados a desprenderse de sus máscaras grisáceas forjadas en moldes de rutina y tintadas con el cromatismo de lo "políticamente correcto" e incitándoles a dar rienda suelta a sus instintos, pasiones y creatividad, aunque solo sea durante esa madrugada. Así, la velada se inicia con dos horas de "Viaje Interior", pudiendo disfrutar de música tranquila y experimental así como de una actuación en la pista central que varía cada semana y de cuyo desarrollo todo cabe esperar.

Es este el momento más idóneo para iniciar un recorrido a través de todos los rincones y recovecos de la sala, deteniéndose en algunos lugares específicos como, por ejemplo, en la biblioteca, donde se ofrece al visitante la posibilidad de empaparse del talento literario de locos ilustres a la luz de las velas, en la peluquería, denominada "La Folie commence per la tete", o incluso, por qué no, aprovechar para aprender a realizar juegos malabares en un taller al uso, pasearse por un mercadillo, modificarse el atuendo en la sastrería o "Salón DeSastre" e incluso dejarse arrastrar a mundos oníricos e imperios de fantasía de la mano de Nunila, la cuenta-cuentos de Le Fou.

A partir de las dos de la madrugada Le Fou deja de ser un universo compacto y pausado, la esfinge única de La Locura, para desintegrarse en una suerte de caleidoscopio integrado por pequeños pedazos temáticos que abordan diversos aspectos de la locura y que, unidos, forman ese todo que es la sala. De esta forma, se inicia la sesión Dance en un estallido de música y luminotecnia, comienza la actuación del grupo de performers fijo de la sala, los Sisifo' Sons, se abre un Chill Out inspirado en la figura de Juana la Loca y su Locura de Amor y despiertan de su letargo diurno otras cinco barras más dedicadas a cinco locos y locuras ilustres: Divine o la locura de ser hombre y mujer al mismo tiempo; Icaro o la locura de todos aquellos hombres que han soñado volar; El Marqués de Sade o la locura de imaginar las mayores transgresiones sexuales; un espacio dedicado a locos vivos que es un marco de exposiciones que, entre otros, da cabida a la obra del artista belga Alan Tex y su "Circo de las Aberraciones", y, por último, una barra que se constituye en el ámbito reservado al teatro de guiñol y las marionetas.

Todo eso y más es Le Fou, una nueva manera de vivir la noche, un espacio para ser uno mismo, para descubrir a locos geniales, un "after hour" diferente, un innovador concepto de club, un reto para los más osados, y, en definitiva, es el lugar donde se puede desatar "... esa parte de nosotros mismos que es lo bastante sabia como para extasiarse ante el misterio de la creación y lo bastante audaz como para lanzarse a explorar". **Sonia Rueda**

Kiku Mistu nos invita a su mundo clueco

Provocaciones

■ Es de agradecer que quede gente con ganas de provocar, con ganas de hacer algo nuevo. Y es una suerte aún mayor que haya todavía gentes dispuestas a escandalizarse. ¿De qué serviría si no el esfuerzo? En el fondo todo es un juego en el que debemos decidir si queremos participar. Un juego que algunos manifiestan proclamando, apoyados en aspectos voluntariamente inquietantes, que "la vida es chillautista, el mundo es el mejor chillaut, el amor es su alfombra y el arte sus cojines, y en él, a muchos nos gustaría ser chillautistas". Un juego

que tomó fuerza hace una semana en Barcelona con la grabación de la primera pista del CD del Manifiesto Chillautista y que seguirá vivo un tiempo con la exposición "Mundo clueco" y "Manifest chillautista" de Kiku Mistu. Dice el artista responsable de la movida que "el mundo está muerto y por eso el alma del mundo, que es el arte, también está muerta". Es para provocarnos, seguro. Aunque lo tiene extremadamente difícil, que aún son muy recientes las formas del gran maestro de la provocación. Dalí, sin duda. — MARGARITA PUIG

EL MÉS BOIG DE LA CIUTAT

crítica de locals

Local: **Le Fou**
Adreça: **Poble Espanyol (BCN)**
Preu únic: **1.000 ptes.**
Puntuació: **★★★★**

L'inefable Kiku Mistu és un artista total terrassenc que des de fa uns mesos ha iniciat una ofensiva barcelonina que va donar el seu primer fruit amb el Centre Cultural Imaginari, una mena de paròdia esbojarrada de les lletúrgies avantguardistes. La seva nova creació és Le Fou, una extravagant discoteca temàtica dedicada a la bogeria i que és *lo last* a la ciutat. Ubicat dins el surreal recinte del Poble Espanyol, Le Fou és un compendi de signes kitsch i obsessions personals que trenca amb les inèrcies i els tòpics de la nocturnitat barcelonina a l'ús. Espais dedicats a bojos insígnies, com Ícar, Juana la Loca, el marquès de Sade o Fassbinder, i un cúmul de sorpreses en forma de *performances* al llarg de tota la nit fan d'aquest un lloc brillantment diferent. Un *chill out* esplèndid, un *mercadillo* a l'entrada, una perruqueria i una minibiblioteca són detalls suplementaris que fan de Le Fou el lloc del moment a la nit barcelonina, una fantasia barroca que atrau la gent estèticament més extrema de la ciutat i reuneix tots els requisits per proporcionar al noctàmbul una experiència lúdica integral. BORIS RIMBAU

J. M. BEJARANO

● Ni entra-hi! ● Avorrit ●● Fem l'última ●●● Confesso que hi he begut ●●●● Extàtic

Primavera cálida

Terrassa organiza una serie de actos inspirados en el erotismo

MARGA SOLER

No todas las primaveras van a ser iguales. Para demostrarlo, Terrassa ha decidido que esta estación sea algo especial. Exposiciones, conferencias, gastronomía, literatura, películas, teatro, música, desfiles de moda interior y un sinfín de actos más o menos provocativos tendrán como tema fundamental el erotismo, que se convertirá en una realidad lúdica y cotidiana en la vida de los terrasenses durante dos meses. Cristóbal Castro, fotoperiodista y promotor de la Primavera Erótica de Terrassa, subraya que "nosotros sólo ponemos la infraestructura... y la gente que ponga el resto".

Habrà picante para todos los gustos. Espectáculos teatrales a cargo del grupo Sink Singlot asaltarán por sorpresa a los transeúntes. En las salas de arte, Eros reinará por todo lo alto: fotografía, pintura, escultura, en un total de diecisiete muestras, varias de ellas colectivas, recordarán al visitante que el erotismo no es

"El Cuaderno de Primavera" recogerá lo que ha sido esta Primavera Erótica de Terrassa 1991

un tema tabú y que ha tenido una especial incidencia en el mundo artístico desde tiempos inmemoriales.

Los locales de "movida" nocturna programarán una selección de diferentes espectáculos que abarcarán todos los gustos y sensibilidades: "MercaShow", "Hot Spice", "Donnas" y varias sesiones de "strip-tease". El diseñador de espectáculos Kiku Mistu es el autor del acto central de esta Primavera Erótica, que lleva por título "Falómeno. Evento profiláctico", cuya fecha está todavía por determinar y que consistirá en la colocación de un grandioso falo (36 metros de altura por 7 metros de ancho) en una de las chimeneas de la ciudad.

La tradición textil de Terrassa no podía faltar en un acontecimiento de esta envergadura. Cuatro empresas locales aportarán su pícaro granito de arena con un desfile de moda íntima, de lo más "sexy".

Si se quiere mezclar las delicias gastronómicas con algo de erotismo, nada mejor que asistir a las cenas organizadas a tal efecto en varios restaurantes de la ciudad. Los menús afrodisíacos tendrán un ali-

FRANCISCO ALONSO

Dos protagonistas del espectáculo "Bésame mucho", de Kiku Mistu

que ofrece el espectáculo "Bésame mucho". Con una amplia carta de besos, que irá desde el más casto hasta el más erótico, los espectadores podrán adquirir el tipo de beso que más deseen, que les será ofrecido por bellas damas y apuestos caballeros, de la compañía de Kiku Mistu.

El mito moderno del erotismo es un ingrediente, casi obligado, en el cine actual. "Marquis", de Henri Xhonneux, "Caracas", de Michael Schottenberg, "Ángeles con alas sucias", de Jean Pierre Mocky, "Sebastiane", de Derek Jarman, "Servicios muy personales", de Terry Jones, "Taxi al Cairo", de Frank Ripplloh, "Ábrete de orejas", de Stephen Frears, y "Pasiones en Kenia", de Michael Radford, se proyectarán en las "sesiones golfas" de

los viernes a la 1 de la madrugada.

Huir del tópico fácil y, a la vez, dar una visión heterogénea de un tema tan polémico como el erotismo es el objetivo del ciclo de conferencias, que incluye títulos como "El erotismo y la tercera edad", "El derecho a la sexualidad", "Seminario de técnicas y habilidades del lingue", "El erotismo en la historia del arte" y "Desinhibición corporal".

Anécdotas, vivencias, "shows", exposiciones... quedarán reflejados en "El Cuaderno de Primavera". Una publicación de 60 páginas, que recogerá lo que ha sido la Primavera Erótica de Terrassa 1991. Un recuerdo imperecedero, ya que, como dice irónicamente el humorista Edí, "este macroproyecto erótico no se ha hecho nunca en el mundo... y puede que no se haga nunca más". •

► "Siete artistas de Barcelona" se presenta en Paraguay

Jaume Amigó, **Kiku Mistu**, Miquel Mont, Sant Moix, Jaime Pitarch, Juan Urrios y Carles Valverde son los participantes en la exposición "Siete artistas de Barcelona", que este verano se ha presentado en el Centro de Artes Visuales de Asunción (Paraguay). La exposición, organizada junto con la Galería dels Àngels de Barcelona, ha reunido obras sobre papel con la idea de dar a conocer una muestra de diferentes líneas de trabajo que actualmente se desarrollan en la capital catalana. - Redacción

lunes 12 de mayo de 2008

Giostra di Maggio

*Venerdì 16 maggio, apre i battenti nella Corte di OF Orsoline Fidenza, in una prima assoluta italiana, la gigantesca tenda berbera di Kiku Mistu con **Historias para hombre y mujeres buenos**, celebre spettacolo prodotto dalla Generalitat de la Catalunya e dal Festival di Tarrega.*

Kiku Mistu è riconosciuto dall'Unesco come uno dei più significativi artisti contemporanei mondiali. Venerdì 16 e sabato 17 maggio, si terranno una replica mattutina per le scuole e una replica serale di uno spettacolo imperdibile che lascerà commosso e divertito il pubblico.

Giostra di Maggio

Kiku Mistu proposa

El polimòrfic i polièdric Kiku Mistu sempre està barrinant coses. Ara, se li ha acudit fer el Centre Cultural Imagi-

MAGINA
nari Kiku Mistu, on presentarà l'exposició *Dotze propostes imaginàries per un món real que són dotze propostes reals per un món imaginari*. La cosa té gràcia i us sorprendrà. De veritat.
20 de desembre. Centre Cultural Imaginari Kiku Mistu, a les 20h. Palau, 5. BCN. Tel. (93) 318 25 08.

EXPOSICIÓN

La otra cara del laberinto

■ La Sala d'Art Jove de la Generalitat presenta una instal·lació copiar-art, cuyo director es **Kiku Mistu**, como homenaje a quienes han creado el proyecto Laberint de Palla, una iniciativa educativa y artística del Pla Nacional de Joventut de Catalunya, para que los estudiantes recorran un laberinto de paja, situado en Abrera, y reflexionen sobre su propio proyecto vital (Sala d'Art Jove. Calàbria, 147, inauguración 19.30 h). El Laberint de Palla está abierto hasta marzo (km 8, carretera BV-1203, Abrera).

HOY SUGERIMOS...

MIM. París, 193-197, Barcelona. Tel. 93-414-03-77

Con imaginación

■ Desde hace muy poco, ni un mes, todo un nuevo mundo ocio-gastronómico abrió sus puertas en Barcelona. Inmerso en el cine Astoria, Mim (el nuevo proyecto de Costa Este y **Kiku Mistu**) sorprende a los comensales y clientes cada jueves, viernes y sábado con una oferta que une teatro, gastronomía, baile, circo, cabaret y mil referentes más. Los camareros son mimos y no emiten ni una sola palabra durante la cena, pero sí la salpican de pequeñas actuaciones que no dejan indiferentes a nadie. Baile, pompas de jabón, duelos de dj, trapecistas imposibles y otras sorpresas con-

Un lugar tan insolito como divertido

forman la apuesta de este agitador cultural que es Kiku Mistu y que vuelve a aliarse con Costa Este para transmitir sus nuevas ideas. Mim gusta porque es un lugar mágico en el que hay placeres para los cinco sentidos. Así, cada una de las zonas donde se desarrolla esta propuesta tiene su función particular. El gusto, en la barra y el restaurante. El olfato, con la zona diseñada para disfrutar de perfumes e inciensos. El oído, en la barra de noche con un piano de cola y un dj. La vista con la zona de proyecciones. Y, finalmente, el tacto con una barra especial con servicio de belleza. Pero además está el corazón, que es el centro de la sala donde está la pista, donde pasan cosas continuamente. - MARGARITA PUIG

MARCEL·LÍ ANTÚNEZ Y SU 'PROTOMEMBRANA'

► En el espacio creativo más singular podemos situar a Marcel·lí Antúnez, que estrena una lección teórica sobre un trabajo donde la fábula y los ordenadores se combinan. Asimismo, *Històries per a homes i dones bons* es una creación multidisciplinar de Kiku Mistu.

PRIMAVERA OPEN

Kiku Mistu

PATY MANNING +31-730-28-284 HASTA EL 22 DE MAYO

El singular artista Kiku Mistu propone situar el libro en parques y jardines como un medio de aproximar a la gente a la literatura. Con el título "El lenguaje de las flores", presenta una serie de conjuntos escultóricos a modo de atriles en hierro, en los que graba diferentes textos de la literatura universal.

Antúnez, cuentacuentos tecnológico

Deambulants defraudó en la inauguración de Tàrraga, pese a su espléndida escenografía

SANTIAGO FONDEVILA
Tàrraga

A l final del espectáculo y desde detrás del escenario un cohete salió propulsado hacia el cielo y la palmera de fuego se abrió sobre la multitud concentrada en el descampado Tarradellas para asistir, el jueves por la noche, a la inauguración de la 27.ª edición de la Fira Tàrraga Teatre al Carrer. Y gustó mucho. El cohete. Las acrobacias y coreografías aéreas de la compañía Deambulants no tanto. Y eso que el espectáculo pintaba bien. Sobre todo por la espléndida escenografía: una pared vertical de contenedores con un puente elevado incluido. La ambiciosa propuesta, una coproducción de la Fira, demostró que lo que puede ser un espléndido espectáculo de veinte minutos deviene cansino y repetitivo si se quiere alargar hasta la hora y no se atienden las exigencias de tal objetivo.

Hay en *TIR* (título del espectáculo de la compañía gerundense) buenas ideas y bellos momentos y quiero pensar que, con más tiempo, Deambulants descubrirá la necesidad de encontrar más usos y más juegos en ese impresionante espacio y conseguirá también conferir al conjunto un ritmo en el que sobresalgan uno tras otro cada uno de los ejercicios. Al fin, las cosas como son, al público le encantó el cohete, y lo digo por los comentarios y por el "oh..." que produjo.

Y hablando de continentes y contenidos, veamos la paradoja entre dos cuentos. Marcel·lí Antúnez estrenó *Protomembrana*, primera parte de una creación que seguirá creciendo y cuyo próximo paso será por Temporada Alta. La *sistematurgia* de Antúnez combina la informática avanzada con la sencillez de unos cuentos divertidamente crueles, sanamente incorrectos e imaginativos, con payeses, gallos, cerdos... El actor interactúa con la pantalla, que, en buena parte,

Un momento del espectáculo *TIR*, de la compañía Deambulants

controla en directo. Detrás de la aparente sencillez de lo que hace hay muchísimas horas de trabajo informático. Lo suyo tendría que ver con la última consola de Nintendo (esa en la que se juega con movimientos del cuerpo), pero desarrollada por él.

Definitivamente, a Marcel·lí Antúnez le falta producción, amén de que su capacidad oratoria no está a la altura, pero hay ahí una investigación y una capacidad de juego formidables. Mal, muy mal el espacio donde se presentó. Una sala del Museu Comarcal demasiado pequeña. En el extremo opuesto vimos a Kiku Mistu y sus *Historias para hombres y mujeres buenos*. El continente, o sea el espacio escénico, es

atractivo y seductor. Una jaima bereber con todos los detalles muy cuidados para crear una atmósfera de cuentos en el desierto. Cuentos suficientes y zen que hablan, al fin, de que todo está en el ser humano y de cómo éste puede dominar su destino. Pero —siempre hay peros— Kiku Mistu deberá mejorar mucho su narrativa. Se han visto muchos cuentacuentos a pelo en un escenario y las imágenes se crean con la forma de contar. Y ahí falla. Porque el cuento, pese a unas muy sencillas sombras, no levanta el vuelo. En fin, con el atractivo montaje de la jaima Mistu tendrá que trabajar la forma de contar para que el espectáculo funcione. Que se lo pregunte al gran Arnau Vilardebó.●

MANEL HARO
Barcelona

La crisis no afecta a la cultura y hay que demostrarlo". Esa es la consigna con la que parte la nueva edición de FiraTàrrrega, que propone un año más una amplia oferta de espectáculos de diferentes formatos a partir del 10 de septiembre y hasta el día 13.

El certamen se presenta este año sacando pecho por mantener presupuesto (casi un millón y medio de euros) y ampliar el número de estrenos y de compañías participantes. Tres de estas for-

OFERTA INTERNACIONAL

Más de ochenta compañías de dentro y fuera de Catalunya conforman la oferta

teatro y gastronomía, en un viejo almacén; los vascos Ados Teatro levantan su *Emotikon*, un viaje a las sensaciones y emociones humanas, en una carpa oscura, mientras que la formación de Castilla y León Rayuela se instala en el polígono industrial Riambau para su obra multidisciplinar con proyecciones audiovisuales de gran formato *Invasores del espacio*.

El parque de Sant Eloi será la sede de *Blanc!*, una propuesta de diversos espectáculos con dos temas centrales: el color blanco y los elementos naturales. Así, no resultará extraño ver a la compañía francesa Man Drake con un taller-performance que pone a diez bailarines en imaculada ropa interior blanca agarrando un pollo. Llegan con el aviso de que se trata de una sesión "masculina y surrealista". En total, son 82 compañías las que se presentan

en esta edición con una oferta de 78 espectáculos de teatro, circo, danza y cabaret, entre otras disciplinas. Algunas compañías se unen para trabajar juntas.

El director artístico de FiraTàrrrega, Jordi Colominas, explicó ayer que el objetivo del certamen es "potenciar a los jóvenes creadores que tienen difícil llevar a cabo sus ensayos porque son propuestas que van más allá del teatro de sala". En la misma dirección, Colominas dijo que Tàrrrega busca ser la capital del teatro no convencional.

Poco convencional, precisamente, es el espectáculo que abre la edición de este año: la obra de **Kiku Mistu** *Compartim la llum*. Se trata de dos cuentos de tradición sufi y zen centrados en la búsqueda de la felicidad y en cómo compartirla. Kiku Mistu da el pistoletazo de salida el 10 de septiembre (21.00 horas,

av. Tarradellas), acompañado de un equipo formado por la orquesta hindú Jirafas en la India, ocho mayordomos y un coro de veinte niños. Esta obra es uno de los dieciocho estrenos de los que puede presumir el evento. La mitad de ellos son estrenos absolu-

ESPACIOS NO CONVENCIONALES

El polígono industrial y un viejo almacén son improvisados escenarios

GENERAR DEMANDA

Para aumentar la demanda, se ofrecen descuentos de hasta un 30 por ciento

TRUCADA A ORIOL REGÀS

Barcelona, dissabte, 19 de març de 2011. 8,30h del matí.

_Hola Oriol! Soc el Kiku Mistu

_En persona?

_Si, si, el mateix.

_No m'ho puc creure, quin honor, permeti'm que em tregui el barret

_Ja, ja, ja...

_Hola!, Soc l'Oriol Regàs

_En persona?

_El mateix.

_No m'ho puc creure, quin honor, permeti'm que m'agenolli

_Ja, ja, ja (Acostumem a saludar-nos així)

_Per cert, Oriol: Avui el diaris parlen de tu, saps que diuen?

_Que?

_Que t'has mort

_No fotis? Ai las! , ja em va passar una altra vegada; Com varem riure...; Però quin espant que es va endur la Isabel....

Ara, ja hi estem acostumats.

No sé perquè hi ha algú que insisteix en matar-me.

_Oriol, saps el que més em molesta del que diuen els diaris?

_Que?

_Doncs que diuen....: que si el Bocaccio, que si la Impala, que si el Venetto...que si... Fent especial esment a la teva valentia i al teu esperit emprenedor, això si .

Però en canvi ningú no parla dels teus dons més únics, d'allò que et fa especialment atractiu:

la teva extraordinària sensibilitat,

la teva especial humilitat

i la teva enorme capacitat d'estimar.

Ningú diu que tot un Sr. Bocaccio, *Rey de la Noche de Barcelona*, que podia tenir totes les rosses del país als seus peus... la seva millor amiga era una vaca;

Ningú diu que tractes a tothom com a un igual (que és precisament el que t'ha fet més gran que a tots els altres);

Ningú diu que als teus 75 anys estàs enamorat de la Isabel com un noi de 14.

_(Ara l'Oriol no respon perquè s'ha emocionat. Finalment es recupera i em diu:)

_Kiku, t'he de deixar, que he d'anar al meu funeral i no vull arribar tard.

_Ja, ja, ja!

_Adéu estimat, saluda al Amai.

_Adéu guapo, saluda a la Isabel.

_Espero que em truquis.....

_En persona.

Gracies, Oriol, GRACIES.

Vaig tenir l'honor de poder llegir aquest text al funeral de l'Oriol a Sant Gervasi, Barcelona el 19 de març de 2011 a les 13,30h.

